

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

فَتَنَقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

★ 149 Ey iman nimetine kavuşanlar, siz eğer kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenlerin, kâfirlerin göstermelik hoşgörü taleplerini, şeriatınıza aykırı isteklerini kabul eder, onlara boyun eğerseniz, sizi gerisin geriye, İslâm dışı hayatınıza döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.

بَلِ اللَّهُ مَوْلِيكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

150 Aksine, sizin mevlânız, emrinde olduğu-nuz otorite, koruyucunuz Allah'tır. O yardım edenlerin en hayırlısıdır.

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ

سُلْطَانًا وَمَاوِيَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

151 Allah'ın haklarında hiçbir ferman, hiçbir yetki indirmediklerini, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında ona ortak koşmaları, âhiret hayatını, hesap ve mükâfatı inkâr etmeleri sebebiyle kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenlerin, kâfirlerin kalplerine, akıllarına korku yerleştireceğiz. Onların mekânları ateştir. İnkârda, isyanda ısrar eden, Allah'ın kullarını, Allah yolunu, Allah yolundaki faaliyetleri engelleyen zâlimlerin devamlı ikametgâhları ne kötüdür.

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّن بَعْدَ مَا آرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ

وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

152 Siz Allah'ın bilgisi, planı dahilinde Allah'ın iradesiyle düşmanlarınızın kökünü kazırken, Allah size olan vaadini yerine getirmiştir.

Nihayet öyle bir an geldi ki, Allah arzuladığınızı, galibiyeti size gösterdikten sonra, zaafa düştünüz, peygamberin yaptığı harp planı konusunda tartışmaya kalktınız ve sizi yerleştirdiği savunma mevzilerini terkederek âsi oldunuz.

İçinizden dünyayı isteyeniniz de vardı, âhireti isteyeniniz de vardı.

Bir de, Allah sizi denemek için onları mağlup etmekten alıkoydu. Ve andolsun, buna rağmen sorgusuz sualsiz sizin kusurlarınızı bağışladı. Allah mü'minlere çok lütufkârdır.

إِذْ تُضْعِدُونَ وَلَا تَلُونَّ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَايَكُمْ

فَإِثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمِّ لَكَيْلًا تَخَزْنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

153 O zaman gerideki birlik içinde, muharebe meydanını terketmeyen Allah'ın rasûlü, arkanızdan sizi düşmanla savaşa çağırdığı halde, siz korkudan kaçarak vadinin yamaçlarına tırmanıyor, savaş alanından uzaklaşıyor, kimseyle ilgilenmiyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Allah size keder üstüne keder verdi ki, ne elinizden giden zafer ve ganimete, ne de başınıza gelen hezimete, kayıplarınıza üzülmeysiniz.

Allah işlediğiniz gizli-açık bütün amellerden haberdardır.